

Motion till riksdagen 2018/19:1045

av **Lars Mejern Larsson m.fl. (S)**

Våld och diskriminering av kvinnors rättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fortsatta åtgärder mot mäns våld mot kvinnor och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att förstärka arbetet kring mänskliga rättigheter oberoende av kön och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I spåren av #metoo-rörelsen kastades ett nytt ljus över kvinnors situation i arbetslivet och vardagen. Många kvinnor vittnade om hur sexuella anspelningar, våldtäkter och våld används som maktmedel i både arbets- och privatlivet. Den situation som kvinnor under lång tid fått utstå på grund av män måste upphöra. I vårt starka samhälle ska människors rättigheter högaktningsfullt respekteras oberoende av kön. Det är ohållbart att vårt samhälle i flera delar har en kultur där kvinnor både diskrimineras och utsätts för brott och kränkande behandling. Här måste regeringen agera.

Under 2017 anmäldes omkring 12 000 misshandelsbrott i Sverige där gärningspersonen var i nära relation med offret. Bland kvinnor som misshandlats är det hela 72 procent som uppger att gärningsmannen var närstående eller nära bekant. Även om våld i nära relation drabbat båda könen är det i större utsträckning kvinnorna som utsätts för det grövre våldet. 29,1 procent av kvinnorna utsattes för så grovt våld att de hade behov av hjälp och stödinsatser, och då framför allt sjukvård. Samtidigt vet vi att mörkertalen är stora.

Under 2017 anmäldes 1 878 fall av grov kvinnofridskränkning till polisen. Denna brottsrubricering inkluderar misshandel, ofredande och hemfridsbrott. En kartläggning från Brå visar att det dödliga våldet mot kvinnor i nära relationer har minskat i Sverige, men fortfarande dödas i genomsnitt 13 kvinnor per år av en man de haft en relation med. Dödligt våld i nära relationer är ofta resultatet av en längre tids våldsutövning.

Många utsatta kvinnor och förövande män har också barn som tvingas bevittna våldet. Det är ett brott att misshandla och kränka sin partner. Ändå är det idag oftast brottsoffret som måste flytta. Det är brottsoffret som måste kontakta socialtjänst och i värsta fall får kämpa för att överhuvudtaget få en plats på ett skyddat boende. Ett sådant boende kan aldrig bli någons hem, hur väl alla inblandade än försöker. Det är ett tillfälligt boende och på de allra flesta kvinnojourer är tiden man får stanna begränsad. I praktiken innebär det att en person som har brutit upp från en våldsam partner måste försöka att skapa en ny tillvaro för sig och eventuellt sina barn på en plats som inte är deras hem. Ur ett barnperspektiv är detta helt oacceptabelt. Att som barn leva i skyddat boende kan innebära att det inte finns möjlighet att gå i skolan/förskolan. Det innebär också att man skiljs från sina kompisar och sin invanda miljö. Dessutom tvingas kvinnan och barnen ofta bo kvar i det skyddade boendet alltför länge då det är svårt att hitta permanent boende p.g.a. bostadsbrist. Den svenska modellen bygger på ett jämställt samhälle och då bör politiken ta krafttag både för att förhindra att våldet uppstår och för att se till att det finns en infrastruktur och ett bostadsbyggande som gör det möjligt för människor att flytta till ett nytt hem.

När våld förekommer ska skyddat boende kunna erbjudas. Under perioden är det oerhört viktigt att rättsstaten fungerar genom att ordningsmakterna får både befogenheter och möjligheter att upprätthålla besöksförbud. Regeringen har genomfört en del reformer och det är viktigt att regeringen även fortsättningsvis tar fram fler åtgärder mot mäns våld mot kvinnor. Återigen handlar det både om förebyggande och om att samhällets skyddsnet finns där om eller när någonting händer. Det är en jämställdhetspolitiskt viktig prioritering och särskilt när det gäller att utveckla våldsförebyggande insatser. Det arbetet behöver nå alla grupper i samhället och utvecklas på flera arenor.

Våld, diskriminering och kränkande behandling mot kvinnor är ett samhällsproblem som måste tas på allvar. Vi har alltför länge låtit problemen kvarstå och regeringen bör överväga att under mandatperioden se över flera olika åtgärder för att stärka kvinnors rättigheter.

Lars Mejern Larsson (S)

Gunilla Svantorp (S)

Mikael Dahlgvist (S)